

301. Jesus Christus açıklıyor... Christus'un O'nu sevenleri yanına almasını geciktiren nedir?

(English Title - Jesus explains... What's delaying the rapture?)

24 Nisan 2016 – Jesus Christus'un Clare kardeşe mesajı

Tanrı, siz Jesus'u çok sevenleri (Jesus'un kalbinde taht kuranları) öğrenme yetisiyle ve açık kalplilikle kutsasın. Ben de hepiniz gibi Jesus'un bizi yanına alacağı zaman konusunda kendimle savaştım.

Rab'bin son sözü olarak bu elimizde...“Saniye üstüne saniye” sözüdür. O zamandan beri birçok kişi gelip benim şunu veya bunu dediğimi açıkladı. Birisi benim “Kudüs'teki Kubbe tüs Sahra adındaki binanın bombalandığı gün, benim Jesus'un bizi yanına, (yani cennete) alma günü olarak söylediğimi belirtti. Hayır, bu benim söylediğim şey değildi. Burada sen yanlış anladın. Ben dedim ki, Miami'nin bombalandığı gün o gündür. Rab bana dedi ki, “Eğer Kudüs'teki Kubbe tüs Sahra'nın bombalandığını görürseniz, dizlerinizin üstüne çökün. Bu Üçüncü Dünya Savaşının başlangıcıdır.” Artık bunu açıklığa kavuşturduğumuza göre devam edelim.

Tanrı'nın bana söylediği gibi geleceğine dair hâlâ bir işaretin bulunmaması beni derinden huzursuz etti. Bugün üzerimde ağır bir yük vardı. Duaya geçtiğimde içim acıdı ve Tanrı'nın benimle bu konuyla ilgili konuşacağını hissettim. Ve O da öyle yaptı... İşte olanlar şöyleydi.

Rab, onlara ne söyleyeyim? Ben senin karşında sarf ettiğim her sözden sorumluyum ve ancak aciliyet hissetmiyorum. Senin bizi yanına almak için gelmen konusunda bir durgunluk var yine. Lütfen, onlara ne söylemeliyim?

“Onlara de ki, yakınları için dua etmeyi bıraksınlar, Onlara de ki, vatanları için dua etmeyi bıraksınlar. Onlara de ki, dünya için dua etmeyi bıraksınlar. İşte o vakit daha erken gelirim.”

“Yani oruç tutan ve dua eden ve ulusları için dua etmek için toplanan inananları yokmuş gibi mi sayayım? İnsanlarıma alçak gönüllü olduklarında ve sonra bana yöneldiklerinde sağır kulaklarımı mı vereyim?”

Ve işte orada Rab bana İncil'in 2. Tarihler 7:14 bölümünü aynen tekrarladı... “Benim adımla çağrılan halkım alçakgönüllülüğü takınır, bana yönelip dua eder ve kötü yollarından dönerse, gökten onları duyacağım. Günahlarını bağışlayıp ülkelerini sağlığa kavuşturacağım.”

Ve Rab sözlerine devam etti... “İşte bu, bu kadar basit, Clare. Eğer cennete sizi yanıma almam için bu denli bir aceleniz varsa, o zaman dua etmeyi bırakın.”

Rab, gördüğüm kadarıyla, eğer yanışımla varsa, beni bağışla. Burada üç tür imanlı mı var...

1. İyilik yapmaya yorulanlar, uyuyan gelinler, fakat senin gelişini hâlâ bekleyenler.
2. Sonra seni “gerçekten sevenler”, seni bekleyen ve özleyenler, ama tüm insanlığı sana getirmek için gücü yeten her şeyi yapanlar. Onların lambaları gazyağı ile hâlâ doludur. Artık beklemeye tahammülü kalmamış gibi görünseler de, onlar Jesus'un O'nu sevenleri yanına alacağı günü erteleyenlerdir.

3. Ve son olarak da (günahlarını fark edip Tanrı'ya dönmüş olanlar) ruhen yeniden doğmuş olanlar, ama şimdi dünya işiyle çok meşgul olanlar ve senin gelişini duymak istemeyenler vardır. Bunlar senin düşüncelerin mi yoksa benim mi?

“Bunlar benim. Ben sana bu düşünceleri verdim ki, benim huzurumda nerde durduğunuzu görmenize yardımcı olsun.”

“Gelmemi sabırsızlıkla isteyenler, henüz beş duyularının isteklerini yenemediler. Onlar kararsız, yorgun ve hatta uykuya dalar durumdadır. Onların lambalarındaki gazyağı boştur. Ben geciksem, onlar kötü reaksiyon gösterip o noktaya kadar pes edip dünyanın geri kalanlarıyla aynı düşüncede olurlar. Onlar görmedikleri yitikler (öbür dünyada acı çekecekler) için hiç endişelenmezler. Evet, onlar dudaklarıyla bana şahitlik ve dua ederler, ama henüz milyonlarca cehennemlik insanların kurtuluşu için daha fazla acı çekmektense, Jesus'un onları hemen yanına almasını tercih ederler. Onlar benim gördüklerimi görmez, benim düşündüğüm gibi düşünmezler ve benim hissettiğim gibi hissetmezler. Bizim internet kanalımızdaki birçok insan böyledir, Gelinim. Gelinlerim, sizleri seviyorum, ama yaşamınızdan geriye kalan şey gerçekten benim için bir kurbanısa, kendinizi benim aynamda görmelisiniz.”

“Gün ağarırken hizmette en başta olanların işi ağırdır, onlar ki benim sevdiklerimdir. Onlar yanıma alacağım insanlardır ve hatta belli bir dereceye kadar rızalarına karşın. Onlar bana öyle âşık ve niyetlerime öyle teslimdir ki, ulusları ve dünya için dua ederler ve benim onları duymamı ve bağışlamamı ve onlara merhamet etmemi DILERLER. Bu kişiler cennette mutlaka yanımda olmalarını istediğim kişilerdir. Bunlar lambaları gazyağı ile dolu nedimelerdir.

“Ve sonra öyleleri vardır ki, ben onları dünyaya bayılan ve gerçekten geride kalan Hıristiyanlar olarak tanımlarım, onlar rahatına düşkündür. Onlar misyonlarını destekler, hizmet verirler ve belirli dünya görüşüne sahip “iyi” hayatı sürerler ve dünyanın bir bakımdan zevkini çıkararak yaşarlar. Onlar dua da eder, ancak iş zora girince kaçarlar ve yıkılırlar. Onlar benim sevenler kadar acılara aynı şekilde dayanıklı değildir.”

“Şimdi senin ibadet için aldığın yazılara değineceğim.”

Ben duaya girmeden önce bir Jesus'un bize öğrettiği Son Akşam Yemeği ibadeti yapıyordum.

İlk okuma. Rab, nerden başlamak istersin?

“2. Petrus 3:8... Şunu unutmayın ki, sevgili dostlarım... Rab'in gözünde bir gün bin yıl, bin yıl bir gün gibidir.”

Jesus dedi ki...“Burada dur, cennette zaman çok farklıdır. Ama ben sizinle konuşurken, dünya zamanıyla konuşuyorum, çünkü bu sizin yaşadığınız ve anladığınız zamandır. Ben sizinle cennet zaman kavramıyla konuşmuyorum. Tamam, devam edelim.”

“2. Petrus 3:9... Bazılarının düşündüğü gibi Rab vaadini yerine getirmekte gecikmez, ama size karşı sabrediyor. Çünkü kimsenin mahvolmasını istemiyor, herkesin Tanrı'ya dönmesini istiyor.”

“Siz bana bakıp dua ediyorsunuz...’Aileme merhamet et’. Şimdi ben sağır bir idol müyüm, yoksa merhamet ettiğim için mi reaksiyon gösteriyorum?”

“Siz ilahi Merhamet Duasını ediyorsunuz... Yine hiç bir şey duyamıyormuş gibi mi yapayım?”

“Siz akrabalarınızın reddine ve sizinle alay etmesine ağlıyorsunuz. Ben sizinle birlikte ağlıyormuyum? Gözyaşlarınız ve acınız kalbimi şefkate sürüklemiyor mu ve o zaman onlara daha fazla merhamet, zaman ve şefkat göstermiyor muyum?”

“Sürekli benim şefkatimin son bulduğunu söyleyenler yanlıştır. Benim şefkatim çağdan çağa daimidir.”

Ve sonra Rab şu yazıyı aklıma getirdi...

Ağıtlar 3:22-23 – Rab’bin sevgisi hiç tükenmez; merhameti asla son bulmaz. Her sabah tazelenir onlar, sadakatin büyüktür.

“Müritlerim, kalbimin som altından, saf sevgiden, tertemiz ve iyi olduğuna dikkat edin. Ben yargılamadan nefret ederim. Ben yargılamaktan nefret ederim. Sizlerin yargı boca edildiğinde, çektiğim acıdan haberiniz yok. Masum çocukların, hamile kadınların, küçük çocukların öldürülmesi... Bir yargılandığında benim için ne demek olduğundan haberiniz yok.”

“O halde şefkat için edilen dualara yanıt vermeme çaba göstermem sizi şaşırtmasın. Size dua edin demedim mi? Siz kurtulmamışlar (Tanrı’ya dönmemişler) ve aileleriniz için dua etmediniz mi?”

“Yani dua etmenizi istiyorum, sonra dua ediyorsunuz ve ben sonra sizin duanızı duymamış gibi mi yaparım? Siz Tanrı’nın böyle mi olduğunu düşünüyorsunuz?”

“İnsanlar benim öfkemden dolayı öldürülmediğinde, Yunus Peygamber ne yapmıştı? Siz de onun gibi değil misiniz? Siz hüküm kehanetini bildirdiniz ve ben merhamet ettim, çünkü onlar nedamet getirdiler... Şimdi yatıp ölmek mi istiyorsunuz? Hepiniz Yunus Peygamber gibi misiniz?”

“Sizleri ihtar ediyorum, Gelinim. Sizi yargılamıyorum, sizin dikkatinizi göklerdeki kutsalların gözünde eksikliğinize çekerim. Onlar sizin bu eksiklikleri görürler ve sizin için merhamet duası ederler.”

“Ve ayrıca bu sizin için dua eden göklerde herkese karşı gösterdiğiniz tepkisel davranış düşmandan gelmektedir... Bu saçmadır. Harfi harfine... Herkes bir olmasın mı, ben ağladığımda benimle birlikte ağlamasın mı, ben sevindiğimde sevinmesin mi ve ben dua ettiğimde etmesin mi? Sizler arkadaşlarınızdan sizin için dua etmesini rica edersiniz, ama sizin her hareketinizi gözlemleyen bulut... O bunu yapamaz mı? Dediğim gibi... Bu çok anlamsızdır.”

“Sadece bir kilise bu anlayışı kötüye kullandığı için onu geçersiz kılmaz mı? Onlar vaftiz ve düğünü de kötüye kullandılar, bunun için para istediler. Siz de mi vaftizden ve düğünden vazgeçersiniz? Ben burada bu konuya daha fazla girmek istemiyorum. Beni arayın ve ben size gerçeği

göstereceğim. Bu arada ise göklerdeki (öbür dünyadakiler)ve yeryüzünde tüm yaratıklar sizin yüzünüzden acıdan inliyorlar.”

Sonra Rab içimdeki İncil'in Romalılar sayfasını çevirdi 8:22-23...

“Çünkü bütün yaratıkların şu ana dek birlikte inleyip doğum sancılarını çektiklerini biliyoruz. Yalnız yaratıklar değil, biz de – ruhun turfandasına sahip olan bizler de – evlatlığa alınmayı, yani bedenlerimizden kurtulmayı özlemlerle bekleyerek içimizden inliyoruz.”

Jesus sözlerine devam etti...“Evet, tüm yaratıklar inliyor, aynı sizin gibi. Bu dünyanın bozuk etkilerinden yorgun.”

“Şimdi bana ne zaman diye soruyorsun? Ve Baba bana bunu açıklayana kadar, size bir şey söyleyemem. Ben Kutsal Yazının ardında durmayı seçtim. Ben size o gün neler olacağı hakkında başka şeyler anlatabilirim, ama o günü söyleyemem. Bu benim önümde saklıdır. Ben size tarihin belirlendiğini söylemişim, ama sonra bana sizi toplamak için daha fazla zaman verildi ve ben size zamanın minik adımlar için ertelendiğini söyledim. Sonra bunu açıklığa kavuşturdum ve bu minik adımların 'bir dakikadan diğerine' olduğunu söyledim.”

“Ben eğer dünyada yaşasaydım, ne yapardım, biliyor musunuz? ... İlk olarak sabahleyin Tanrı'ya insanların ruhunu kurtarmak için verdiği bir fazla dakika için şükrederdim. Bir fazla dakika dahası için. Ona müteşekkirim ve bakışımı reaksiyon göstermeye başlayanlara odaklarım. İşte benim yaptığım da bu.”

“Şimdi cennete alınmaya düşkün olanlar hakkında ne hissediyorum? Doğal olarak acılarından kurtulmak için beni görmek istemelerinden dolayı mutluyum. Benden bu kadar çok insani bu dünyada bırakmamı bekleyen – onların daha çok acı çekmesi için ve de sonsuza kadar - böyle bir egoizme üzülüyorum.”

“Ve benim isteklerimle ilgilenen ve davama girenler hakkında ne hissediyorum? Onlar beni sevinçten ağlatıyorlar. Neden diyorsunuz? Çünkü onların kalpleri benimkiyle birdir ve onlar kardeşlerine duydukları sevgileriyle beni teselli ederler.”

“Beni bu konuya getiren şey, eski Filadelfya Kilisesidir. Evet, onlar dünyayı saracak kötü günlerden kurtarmaya ve özgürleşmeye vaat ettiklerimdir. Benim müritlerim, siz ya benimlesiniz, ya da bana karşı. Ya beni dinler ve acıma tepki gösterir kendinizin acılarına aldırılmazsınız, ya da size cennette en büyük ödül ve görkem getirecek olan ve bana sevinç bahşeden şeyler hakkında şikâyet edersiniz.”

“Çocuklarım, ben sizin sesinizi duyuyorum, anlıyor musunuz? Ben ana rahmindeki doğmamış çocuğun sesini duyuyorum. Ben Alzheimer hastalığına yakalanmış yaşlıların sesini de duyuyorum. Evet. Onların da bir sesi var. Ve ben aradaki tüm sesleri duyuyorum. Zavallıların acılarının ağırlığını nasıl haktan sayabilirim ki? Babam'dan bu insanlar için şefkat arzu etmeyeyim mi? Ben bunları yalnızca sizi içinde bulunduğum ikilem hakkında bilgilendirmek için söylüyorum, sizi yargılamak için değil. Ben kalplerinizin benimkiyle işbirliği yapmasını istiyorum.”

“Biliyor musunuz, bu dünya uzun zaman önce karışıklık ve kargaşaya düşürülecekti? Evet! Uzun zaman önceydi. Birçoğunuzun hâlâ kurtarılmış bile olmayacağının bilincinde misiniz? Durduğunuz yerde titreyin. Siz cehenneme doğru yol alıyordunuz. Ve şimdi bir zamanlar sizin gibi olanları uçurumun kenarında mı bırakayım?”

“Ben bunu yapmayacağım. Ben sizi benim TARAFIMDA, yani Babam’ın TARAFINDA istiyorum. Evet, şimdi beni iyi dinleyin halkım, kalbinizin cehennem yolundakiler için atmasını sağlayın, benim gibi ve artık Tanrınız’ı onları yargılaması için denemeyi bırakın. Benim gerçek gelinim olduğunuzu, sizin için önemli olanın benim için de önemli olduğunu ispat edin. Tüm cennet benim arzu ve dualarımda birlik olduğunu biliyor musunuz? Evet öyledir.”

“Yani, yaptıklarım hepiniz içindir. Ve hatta bana karşı sevgisi ılık olanların işine yaramakta ve onlara uyanmak için birazcık daha zaman tanımaktadır. Ben size benim için neşeli işler veriyorum. Bunun için doğduğunuz şeyler. Sizin yetilerinizi ön plana çıkarıyorum ki, sıkılmayıp yorulmayasınız, bilakis kendinizi içinde yeşermiş olarak göresiniz. Hepiniz elbette bu dünya bahçesinden açmadan koparılabilirsiniz. Zamanlamanın tabiatı budur. Her ne olursa olsun, kendinizi açmak için bir davada göreceksiniz. Sizler yol kenarlarında kendinize acıma deryasında boğulmuş ve acılar içinde şikâyet ederek oturmayacaksınız. Hayır, siz sizi donattığım özel yetilerle yükselecek ve krallığı hücumla fethedeceksiniz.”

“Evet! Siz üretken olacaksınız, bana itaat ettiğiniz SÜRECE. Ben sizden dünya zamanını unutmanızı istiyorum, çünkü hâlâ günü ve saati bilmiyorum ve ben geç kaldığım için şikâyet eden huysuz ve somurtkan bir geline bakmak istemiyorum. Bu benim elimde değil. Anlıyor musunuz? Bu Baba’nın elinde ve bu esnada ben de gelinimi avutmak ve onu hâlâ yapılmayı bekleyen iyi olana odaklanmasını sağlamak zorundayım. İşte görüyorsunuz, umarım hayatınıza bu koşullar altında bile neşe getirmeye çabaladığımı görüyorsunuzdur. Evet, ben neşe saçıyorum. İsteyin, alacaksınız. İçinizden bazıları bunun ne olduğundan, bunun yapabileceğinizden veya yapmanız gerektiğinden emin olmak için hâlâ çok fazla ilerleme kaydedemedi. Bu açıklanana kadar beni başkalarına götürmek için elinizin tuttuğu her işi yapın.”

Şimdi benden bir not (Jackie). Şu anda ne yapacağınızla ilgili hiç bir şey bilmiyorsanız, o zaman birkaç kartvizit veya el ilanı bastırın ve bunları çevrenize, alışverişte, posta kutularına vs. dağıtın. Bırakın Jesus’u birçok insanın O’nun gerçekten nasıl olduğunu tanıması için onun sevgi elçisi olalım.

Yapabileceğiniz başka şeyler... Jesus’un birkaç mesajını bastırın ve hastaları ve hastanedeki ve de huzurevindeki yalnız insanları ziyaret edin. Onları dinleyin ve onlara Jesus’un bir sevgi mektubunu okuyun. Onun sevgisini insanlara taşıyın ve onun içimizde yaşadığını gösterin. Bırakın onun ruhu sizi yönetsin. Sadece birkaç fikir ve gideceği yeri bilen insanlar asla bir dakika bile tereddüt etmez...

Jesus’la devam... “Ben sizi zorunlu olarak yönlendireceğim. Ben sizin dikkatinizi ihtiyaçlara çekeceğim. Hassas olun ve davranın. Benim yamuk çizgilerle nasıl düzgün yazabileceğimi bilemezsiniz. Sadece itaat edin ve elinizin yapmak istediği işleri yapın ki, benim diğer insanlar için gerçek olmamı sağlayın. İtaatinizle sizi yönlendireceğim.”

“Şimdi olayın ana noktasına dönelim. Ve burada beni dikkatle dinlemenizi istiyorum.”

Ve Jesus 2. Petrus 3.10’u açıkladı. Ama Rab’bin günü hırsız gibi gelecek.

“Siz hiç soyuldunuz mu? Hiç bunu gözünüzde canlandırdınız mı?”

“Doğru. Bunu hiç yapmadınız, o bir sürpriz oldu. Bu olacıklarla ilgili yalnızca mikroskobik bir senaryodur.”

“Susanne huzurevinde çalışmaktadır. Kendisi hem orada çalışır, hem de gönüllü hizmet verir. Az önce cennet ile ilgili huzurevi sakinleri için müzikal bir gösteri hazırladı ve aksesuarların toplanmasında yardımcılarının arasında çalışmakta. Aniden trampet sesi duyar ve bir anda dünya sarsılmaya başlar. Neler olduğunu hemen bilir ve bana bakarak şunu der... ‘Şimdi, ben tam...’ ancak şikâyeti dudağından çıkmadan bekleyen kollarıma doğru yukarı çekilir.”

“Şehrin diğer tarafında ise Alex parkta henüz bir İncil dersine başladı. Bu onun üçüncü haftası. Uzun zaman bunu yapma konusundan tereddüt etti, ancak ben onun İncil’i kavramasını istediğimi duyduğu için, bu işi ele aldı. İşte o orda gerçekten ilk basit derslerin ve Alex’in getirdiği yemeklerin tadını çıkaran bir grup evsizlerle oturuyor. Onlar İncil’i uygulanırken görüyorlar. Ve bir anda gökyüzünden bir gümbürdeme ve trampetlerin sesini duyarlar! Alex yukarı, bana doğru bakar ve der ki... ‘Ama Rab, ben daha yeni başladım!’”

“İki şehir ilerde Lisa inancı yüzünden daha az önce kocası tarafından terk edildi. Bakmakla kendisi yükümlü olduğu üç küçük çocuğu var. Kendisine kiliseden birkaç arkadaşı tarafından sığınma sağlandı ve nihayet nasıl çalınıp söyleneceğini yazıp ve öğrendiği bazı şarkıları tazeler. Sonraki Pazar günü ilk kez halkın karşısına çıkacaktır. Kendisi şarkılarından bir tanesini benim için söylemek üzere davet edildi. Kulakları sağır edercesine bir gümbürdeme binayı sarar. Uyuyan çocukların hepsi uyanır. ‘Anne, ne oluyor?’ Lisa, Gitarını kenara koyarak pencereye koşar ve orada ben varım. ‘Şimdi mi, Rab? Ben az önce bu şarkıyı söylemeyi becerdim...’ diye başlar. Ama daha sözlerini bitirmeden, çocuklarıyla birlikte bana doğru yükselir.”

“Ethel, kanser hastası bir çocuğun tedavi masraflarını karşılamak için bir pazar organize eder. Kilise sadakayla dolup taşar ve kendisi bunları organize edip iki kişiyle gönüllü hizmet verir. Yine aniden gökten bir gümbürtü ve trampet sesleri duyar. Benimle bulutlarda buluşmak için yukarı doğru çekildiğinde ağzı açılır.”

“Evet, şimdi hayır diyen herkese! Bu kanalda yazmayın ve önce Miami’nin gerçekleşmesi gerektiğini söyleyin. Bunu ben belirledim. Ben burada prensipler hakkında konuşuyorum, detaylar hakkında değil.”

Sonra Rab başka bir Kutsal Yazı’dan bir bölümü açıkladı - Luka 12:40... ‘İnsanoğlu sizin onu hiç beklemediğiniz saatte gelecektir.’

Sonra Rab devam etti... “Ne demek istediğimi hepiniz anlıyor musunuz? Kendimi açıkça ifade edebildim mi? Önünüzde yapılması gereken ne görürseniz, onu yapın! Bana ve kardeşinize duyduğunuz sevgiyle. Ve sizler bunları yaparken, neşeli bir şekilde tam ortasında şaşırtılacaksınız. Beni beklemeyeceksiniz. Tıpkı İncil’de söylendiği gibi, size sürpriz yapılacaktır!”

“Neden bunu böyle ayarladığımı düşünüyorsunuz?”

Sonra Rab İncil'in 2. Petrus 1:5 bölümünü hatırlattı... Kusursuz, suçsuz ve barış içinde onunla buluşmaya çalışın. Unutmayın ki, tıpkı kardeşimiz Pavlus'un Tanrı'nın ona verdiği bir bilgelik lütfuyla size yazdığı gibi, sabır kurtuluş anlamına gelir."

"Ve size söylediğim son sözüm hakkında. Onun gerçek olacağını biliyordum. Ben bunu biliyordum, yazdım ve bu size iletilecektir."

"Güvey gecikince hepsini uyku bastı, dalıp uyudular." Matta 25:5

Güvey, arama ve kurtarma görevinde olduğundan dolayı fazlasıyla gecikmişti ve en son kişinin bulunduğunu düşünürken, dağın yarıklarından ona doğru koşmak için her seferinde yenileri çıkıyordu. Ne yapmalıydı acaba? Devam mı etsin, yoksa ara verip sevgi dolu kuzuları kollarına alıp eve mi götürsün."

"Gördüğünüz gibi, dünya sizin etrafınızda dönmez sadece. O hâlâ bulunamamışların etrafında döner. Ben bu soruyu soracak konumda değilim. Babamız... Eğer bunu uygun görürse, sizi gelip almam konusunda talimatları alacağım. O zamana kadar Babam'ın niyetleriyle meşgul olacağım ve sizden ricam, aynısını yapın, Gelinim."

"Sonsuzluktan (ölümden sonra) eminsiniz, ama birçokları için umut yoktur. Düşünün ki, çoban birinin peşinden koşmak için 99'u terk etti ve siz de bunu yapmak zorundasınız. Bu kıymetli olanı kollarınızda tuttuğunuz esnada trampet çalacak ve siz de gökyüzüne başınızı kaldıracak ve soracaksınız... 'Ama Rab, şimdi mi?'"

"Size uygulamasını yaptırdığım her öğretimde aynı zamanda merhameti de aşıladığının bilincinde misiniz? Bunu bildirmek ve elinizle sabanı tutmak için. Şu anda da sizin kalbinizi bana doğru değiştirmek ve benimkiyle sarmak için size merhamet yağdırıyorum. Ben sizi seviyorum, Gelinim. Biz bunu birlikte yapıyoruz. Ve o gün geldiğinde bana bakacak ve açıklayacaksınız... "Rab, gelişini ertelediğin için çok mutluyum. Sana düğün hediyesi olarak getirdiklerime bak."